

www.tydeniky.cz

METROPOL

MUDr. Vladimír Dryml

Zastupitel Královéhradeckého kraje, ředitel nemocnice. V roce 1977 dokončil studium na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Absolvoval obchodní a manažerské kurzy koncernu VW a zdravotnického managementu Vysoké školy ekonomické. Jako lékař pracoval na chirurgických odděleních několika nemocnic. Mezi roky 1988 - 1989 byl členem KSČ. Po roce 1989 absolvoval odborné stáže ve Spolkové republice Německo a v Jihoafrické republice. Od roku 1998 byl členem ČSSD. V letech 1998 – 2003 pracoval jako ředitel Česko-německé nemocnice ve Vrchlabí. Mezi roky 2004 - 2006 byl náměstkem ministra zdravotnictví. Po svém působení na ministerstvu se opět vrátil do funkce ředitele Česko-německé nemocnice ve Vrchlabí, kde působil v letech 2005 - 2006. V roce 2008 zvítězil ve volbách do Senátu v obvodu č.45 - Hradec Králové. V krajských volbách byl zvolen zastupitelem Královéhradeckého kraje. V srpnu 2012 opustil po 14 letech ČSSD, a přestoupil na kandidátní listinu SPOZ (Zemanovci).

KRAJSKÉ VOLBY

12. - 13. října 2012

MUDr. Vladimír Dryml

volte č. 8

Nebudu přihlížet ignorování korupce

Kandidátku SPOZ (Zemanovci) do krajských voleb vede v Královéhradeckém kraji senátor MUDr. Vladimír Dryml. Čtenářům teď přiblíží, proč se tak rozhodl na poslední chvíli.

■ **Pane senátore, když se vysloví vaše jméno, většina lidí si vybaví ostrý útočný projev. Nevadí vám tato škatulka?**

V soukromém životě samozřejmě takové vystupování nemám, ale pokud jde o politiku, umírněnost není na místě. Mohu být ke všem přátelský, ale čeho tím dosáhnou? Někteří lidé sice můj projev odsuzují, ale faktem zůstává, že nadávat u zprávy je téměř národním sportem. Proč někomu vadí, že já své názory na dění kolem ventiluji i v médiích, to netuším. Vždyť já se přece nerozčiluji sám za sebe, ale za své voliče. Ti ode mě čekají, že budu jejich hlasem, když se například ruší nemocnice, protože musíme šetřit. Mezitím v jiné nemocnici dochází k předraženým nákupům léků a přístrojů.

■ **Narážíte na výstavbu nemocnice v Náchodě?**

Ano, na to přesně narážím. Ten projekt byl připravený a naplánovaný v určitém rozpočtu a rozsahu. Najednou se rozsah změnil a začaly narůstat finanční náklady. Absolutně nechápu proč, a protože hejtman na to zatím nenašel odpověď, tak raději pravidelně zásobuje webové stránky kraje informacemi, o tom jak je projekt prospěšný. Když popíšu laicky, co se nyní děje, tak je to jako kdybyste měli patrový dům a objednali si dvoupatrový. Společnost by začala najednou stavět třípatrový bez ohledu na to, že na třetí patro nejsou finance a vy byste jim ještě veřejně zatleskali. Nás to naše „třetí patro“ v Náchodě přivede k zadlužení kraje a možná také k uzavření dalších dvou nemocnic ve Vrchlabí a v Rychnově. Hlavně, že občané jsou informováni zásadně o pozitivních projektech.

■ **Zdravotnictví je vůbec vaše oblíbené téma...**

Samozřejmě. Zaprvé jsem lékař, takže dokážu posoudit, zda se opravdu politika specializuje na zájmy lidí, nebo na vlastní prospěch. To, co se děje u nás, je přímo bizarní. Nárůst počtu soukromých klinik se v posledních letech pomalu blíží počtu veřejných zařízení. A další nemocnice se stále prodávají a likvidují. Dovedete si představit, jaká bude situace za 5 let? Řadový občan bude muset volit mezi dostupností a finančními možnostmi. Kdo nebude mít na soukromou kliniku peníze, bude dojíždět s baná-

ními úkony i několik desítek kilometrů. Zdraví je přitom to hlavní, peníze by neměly rozhodovat o tom, zda nám bude poskytnuta kvalitní péče.

■ **V srpnu jste po 14 letech vystoupil z ČSSD a přešel na kandidátku SPOZ (Zemanovci). ČSSD přitom prosazovala podobné volební principy, tak proč ta změna?**

Volební principy jsou jedna věc. V konečném důsledku ale záleží hlavně na lidech, kteří se mají zasadit o své sliby. ČSSD už není stranou, kterou bývala dříve. Vždyť kolik lidí od ní už uteklo? Neodešel jsem ze dne na den, ale po tom, co jsem několikrát upozornil předsedu strany na podezření z korupce kolem nemocnice v Náchodě. Upozornil jsem na projekt ROP Severovýchod, a také na špatnou dopravní obslužnost, kde je pod záštitou společnosti Oredo. Všechny kauzy současný hejtman, zároveň člen ČSSD, vydatně podporuje. Podal jsem tedy stížnosti ke kontrolním orgánům, kde v případě ROP Severovýchod překvapivě NKÚ zjistil neoprávněně vyplacené dotace za 27,4 milionu. Nedostatky byly i u příjemců dotací. Další kauzy čekají zatím na prošetření. Faktem zůstává, že předseda ČSSD moje hlášení vytrvale ignoroval. Neudělal vůbec nic a ke všemu se dále staví, že se to strany netýká. Pokud ale k pochybení došlo právě u členů ČSSD, stranu by to zajímat mělo. Když někdo okatě ignoruje korupci, nebudu jenom přihlížet. K SPOZ jsem se přidal, protože je to strana s podobným programem, ale nepodporuje trestnou činnost, což korupce je. Mimo jiné také dávám najevo svou podporu bývalému předsedovi ČSSD Miloši Zemanovi, ke kterému se kdysi strana nevděčně zachovala.

■ **Když mluvíte o korupci, nedávno jste se zaručil za Davida Ratha. To je před volbami velmi odvážný krok...**

Zaručil jsem se s naprostým klidem. David Rath není nebezpečný, média ho sledují na každém kroku, policie mu prošla celý dům a odposlouchává všechny telefonní linky. Opravdu nevím, proč by ho měli držet policisté za mřížemi jako nějakého maniaka. Už jenom průběh celého procesu nemá v Čechách obdoby. Existuje presumpce nevin, a pokud zde vozi člověka podezřelého z korupce v řetězech, s eskortou a je po celou dobu vyšetřování ve vazbě s možností nadstandardní kauce, všem musí být jasné, že nejde o klasické souzení trestného činu, ale o manipulaci s veřejností.

Společně uzdravíme kraj!

MUDr. Vladimír Dryml,
kandidát na hejtmana Královéhradeckého kraje

www.vladimirdryml.cz

Poznej Ústecký kraj

cestování

Ladislava Richterová
šéfredaktorka
regionálních novin Metropol

Navštivte královské město Kadaň

Dnes vám nabízneme tip na víkendovou procházku historickým jádrem královského města Kadaň v Ústeckém kraji.

Historické jádro Kadaně nabízí nemalé množství památek. Na Mírovém náměstí můžete vidět gotickou radniční věž, která je vysoká 53,7 metrů a přístupná veřejnosti je od května do září. Další významnou památkou je bezpochyby farní kostel Povýšení sv. Kříže. Původně byl gotický, po několika požárech v Kadani byl v 18. století přebudován do podoby barokní. Přímo uprostřed Mírového náměstí se tyčí morový sloup Nejsvětější Trojice. Vystaven byl na počest ukončení epidemie moru na v Českých zemích v 18. století. Domy na náměstí jsou poznamenány úpravou z 19. století. Na mnoha z nich lze pozorovat vývoj od 13. století. V 16. století bylo například typické prohlubování a zvětšování sklepů domů.

Z náměstí vede Katova ulička, která dříve sloužila jako odpadní stoka. Pochází již ze 14. století a je součástí hradebního opevnění. Za Katovou uličkou se nachází katovna - bývalý dům kata, který v Kadani čas od času pobýval. Žatecký barbakán je pozůstatek po Žatecké, neboli také Pražské bráně, která byla zbourána. Zůstalo pouze předbrání, které směřuje na východ. Jedinou zachovalou bránou ve městě je brána Mikulo-

vická, zvaná „Svatá“, která pamatuje příjezdy mnoha významných historických osobností jako např. Karla IV., Václava II., Marie Terezie nebo také Josefa II.

Kadaňský hrad byl vystaven ve druhé polovině 13. stol. směrem na jih nad řekou Ohře. Nechal jej vybudovat Přemysl Otakar II. Má čtvercový půdorys a v 18. století byl přebudován Marií Terezií na kasárna, čímž ztratil středověký charakter.

A budete-li mít s sebou děti či vnoučata, určitě se nezapomeňte podívat na Nábřeží Maxipsa Fíka u řeky Ohře. Proč si Kadaň tuto oblíbenou postavičku z Večerničku přivlastnila? V blízké obci, dnes již buldozery se zemí srovnané obci Ahníkov, se narodil spisovatel Rudolf Čechura, autor scénáře přerostlého, mluvicího Maxipsa Fíka, kterého nakreslil Jiří Šalamoun. Narozeniny Maxipsa Fíka se v Kadani slaví také proto, že zde žil a účinkoval herec Josef Dvořák, který Fíka skvěle namluvil.

(met, foto: Miroslav Rada)

Ústecký kraj

Hokejový brankář Dominik Hašek mohl být cyklistou

Brankáře Dominika Haška zvolili Češi hokejistou uplynulého století, v zámořské NHL. Byl šestkrát vyhlášený nejlepším brankářem a dvakrát získal Hart Memorial Trophy pro nejužitečnějšího hráče.

Devět roků chytal za tým Buffalo Sabres, pověstný Stanley Cup však vyhrál až v letech 2002 a 2007 v dresu Detroitu. Olympijský vítěz z Nagana oslavil v lednu sedmačtyřicáté narozeniny. Letošní hokejovou sezónu vynesal. Zdálo by se, že jeho hokejová kariéra skončila. Jenže mimořádně houževnatý Hašek se chce ještě jednou vrátit! Letos se věnuje fyzické přípravě více než kdykoli v minulosti. Také proto přijal pozvání pražských cyklistů na akci – Tříkrát Mont Ventoux.

■ **Vaše záliba v cyklistice je známa. Přesto může leckoho překvapit, že jste se pustil do tak náročného podniku. Znamenalo to vyjet na horu proslavenou z Tour de France ze tří stran, celkem téměř 140 km. Co vás vedlo k účasti na „Cinglés du Mont Ventoux“?**

Devadesát procent hokejistů NHL trénuje v létě kromě jiného na kole. Je to ideální součást fyzické přípravy. V létě cyklistiku zařazují do programu pravidelně. Tour de France a Giro d'Italia jsem sledoval i v dávných dobách, kdy se zprávy v novinách omezovaly

na pět řádek. Kdybych nehrál hokej, možná jsem byl cyklistou. Tři výjezdy na Mont Ventoux pro mě znamenaly výzvu. Dvě ze tří stoupání jsou hodně prudká, celkem se tam jede sedmdesát kilometrů do kopce! V přípravě jsem musel tréninky výrazně prodloužit. Věřím, že získanou fyzickou kondici ještě budu potřebovat.

■ **Znamená to, že vás opět uvidíme v hokejové brance?**

Rád bych v příští sezóně zase hrál. Smlouvu zatím nemám uzavřenou, ale od návratu z Mont Ventoux se už cíleně připravuju na hokej.

■ **Spekuluje se o vašem příchodu do Pardubic, nebo do ruské KHL...** Pokud budu v příští sezóně chytat, tak jedině v NHL.

■ **Velkou část úspěšné kariéry jste odchytil v dresu Buffalo Sabres, směřují vaše hokejové kroky právě tam?**

Jednání proběhla, ale Buffalo se rozhodlo ponechat si své dosavadní brankáře. Když mi to oznámili, chtěl jsem nejprve všeho nechat, ale už druhý den jsem se pustil do dalšího

tréninku. Jsem připravený podepsat smlouvu s týmem, který by měl naděje na vítězství ve Stanley Cupu.

■ **Vyskytují se názory, že v sedmačtyřiceti letech nemůžete mít tak rychlou reakci jako dříve...**

Nemám pocit, že bych byl pomalejší. Ve všech sportech, které v přípravě provozuju, se cítím stejně jako dřív. Tělo bolí víc, ale dá se to překonat. Nejhorší je pro mě běhání. Hokej naštěstí není běhavý sport. Fyzicky jsem na tom díky cyklistické přípravě nejlépe za poslední roky. Jak jsem na tom hokejově, se na sto procent ukáže, až se postavím do branky.

■ **Absolvoval jste někdy podobně náročný výkon jako na Mont Ventoux a lze ho srovnat s hokejovým zápasem?**

Tři výjezdy do nadmořské výšky 1 900 metrů s celkovým převýšením přes 4 400 metrů jsou z po-

hledu fyzického zatížení asi nejvíc, co jsem kdy zažil. Srovnávat tohle s hokejem dost dobře nejde. Výkony jsou odlišné, i když některé zápasy taky trvají dlouho. Ale nikdy ne devět hodin, které jsem bez pár minut strávil v cyklistickém sedle na Mont Ventoux.

■ **Letos jste vypustil hokejovou sezónu, čím se zabýváte?**

Než jsem se začal připravovat na Mont Ventoux, měl jsem pestrý program. Střídal jsem lyžování, fotbal, basket, stolní tenis, golf i další sporty podle příležitosti. Sportuju skoro každý den a taky se podle možnosti věnuju businessu.

Mont Ventoux a Club des Cinglés

Sluncem do běla sežehnuté hoře Mont Ventoux (1909 m) tyčící se nad okolní krajinou se přezdíval Obr z Provence. Club des Cinglés du Mont Ventoux, tedy Klub bláznů z M.V., založili Francouzi v roce 1988. Využili popularity obávaného stoupání, které cyklisté zdolávají při Tour de France. Mezi vítěze etap s cílem na Mont Ventoux patří například Eddy Merckx (1970) a Lance Armstrong (2000). Na vrchol vedou tři silnice: Z Bedoinu (22 km, 7,5 %), Ma-laucénu (22 km, 7,5 %) a Saultu (27 km, 4,5 %). Součet převýšení je 4443 m. Kdo absoluuje tři výjezdy během jednoho dne, stává se „Cinglés“, tedy bláznem z M.V. Od roku 1988 se to podařilo 4268 mužům a 210 ženám z 37 zemí. Před Dominikem Haškem, veslařem Vladimírem Burdou a autorem těchto řádek se do listiny „Cinglés“ zapsal jediný Čech – Pavel Haloun v roce 2011.

Text: Manfred Strnad
Foto: archiv Dominika Haška

Tamara Kotvalová: Jsem šťastný a spokojený člověk

Jednu z nejmocnějších žen české módy Tamaru Kotvalovou provází pověst tvrdé hráčky. To, že do úmoru pracuje a má na své okolí vysoké nároky nijak nepopírá, pokora vůči všemohúru jí však dovoluje být nad věcí a zachovávat si chladnou hlavu. S Tamarou Kotvalovou jsme hovořili o jejich podnikatelských začátcích, nejdražší ulici v Praze, která je jejím druhým domovem, trvalých hodnotách i o tom, jak zahání černé chmury.

■ **Narodila jste se ve Varšavě. Váš otec byl diplomat, a tak jste dětství prožila ve Varšavě, Moskvě, Bělehradě a Aténách. Jaké máte na tuto dobu a tato místa vzpomínky?**

Některá místa se mi vryla do paměti více, jiná méně, úměrně s tím, jak jsem rostla a věci kolem sebe více vnímala. Obecně platí, že děti časté změny prostředí příliš dobře nepřijímají a i pro mě znamenalo neustálé stěhování spíše obtíž, neboť jsem nikde nemohla zapustit kořeny. Po každém jsem ale se vzrušením očekávala, jaké další místo nám osud do cesty postaví. Po Varšavě následovala Moskva, kde jsem absolvovala mateřskou školu a v Bělehradě zase základní. V Aténách už byl otec sám a my jsme s maminkou odešly do Prahy, kde jsem vystudovala pedagogii a se za námi otec po vypršení své diplomatické mise vrátil.

■ **Poté jste nějaký čas žila na Slovensku a natrvalo přesídlila do České republiky. Co bylo impulsem?**

Bylo to vcelku přirozené. Ve slovenských Tatrách jsem působila jako učitelka v mateřské škole, sice s minimální mzdou a ve velmi skromných poměrech, nicméně mezi lidmi se zdravým pohledem na život. S listopadem 89 ale přišla doba plná euforie a hlavně možností a příležitostí, o kterých se lidem a ani mně nezdálo. Můj odedávňý sen bylo podnikat, jen jsem nevěděla v čem a hlavně kde na to vezmu. Rozhodla jsem se proto odejít za štěstím do Prahy a zaměstnat se v jedné zahraniční společnosti, kde mi dali dobré platové ohodnocení a možnost profesního rozvoje.

■ **Původní profesí jste učitelka. Kdy jste se jí přestala věnovat a proč? Stýskalo se vám po ní někdy?**

Práce s dětmi mě vždy nesmírně bavila. Po ukončení střední pedagogické školy jsem chtěla pokračovat ve studiu sociální pedagogiky na filozofické fakultě, ale zasáhla mě tužba se osamostatnit a ne být již na rodičích finančně závislá. Odešla jsem tedy do Tater, kde jsem pracovala jako učitelka v dětském léčebném ústavu tuberkulózních a respiračních chorob v Horním Smokovci. Potom jsem si dodělala vzdělání pro výuku na prvním stupni a později se stala ředitelkou mateřské školy. Ráda a často na toto období vzpomínám.

■ **Váš životní příběh vypadá jako scénář k hollywoodskému filmu: když jste přišla do Prahy, pracovala jste nejprve jako prodavačka, poté jste se vypracovala na manažerku. Tušila jste už tenkrát, že chcete rozjet vlastní byznys?**

V tomto zaměstnání jsem se toho hodně naučila, jednalo se o německou obchodní společnost, takže mi byla disciplína a systém denním chlebem. Když majitelé viděli, jak se mi daří prodávat, argumentovat, komunikovat se zákazníky a získávat jejich důvěru, tak mě po půl roce povýšili do pozice školitelky pro Moravu, a když se připravoval vstup společnosti na zahraniční trhy v Polsku a Rusku, vybrali si pěti nejlepších zaměstnanců a mezi nimi mě, kterým tuto práci svěřili. Z těchto zkušeností jsem nabyla sebevědomí, ale také dostatečný materiální základ k tomu, abych se mohla konečně vrhnout na podnikání. Pro někoho by bylo bláhové opustit tak výborný post s vysokým finančním ohodnocením, já jsem si chtěla ale svůj podnikatelský sen splnit. Začala jsem tedy znovu a od nuly na rozvíkané židli, zařídila si živnostenský list a v roce 1996 založila s tehdejší manželkou spo-

lečnost Carrollinum a postupně začala získávat zastoupení značek. Nejdříve přišel Alfred Dunhill a Montblanc, v roce 2002 jsme v Pařížské ulici otevřeli hodinářství-klenotnictví Carrollinum. Od té doby se portfolio společnosti rozšiřuje.

■ **V začátcích své kariéry jste prý vstávala ve čtyři ráno a chodila spát v jedenáct večer. Jak na tuto dobu dnes vzpomínáte?**

Hlavně jako na dobrodružství. Otevírala jsem pobočky naší společnosti ve Varšavě, Moskvě, Sankt Petěrburku a nakonec v Novosibirsku a zařizovala s tím vše potřebné od A do Z. Řídila jsem tyto obchody, starala se o ně finančně, ale když bylo třeba, tak jsem i prodávala zboží, zaškolovala prodavačky a starala se o další projekty. Náročné to bylo, neříkám, ale já jsem v tom viděla příležitost, kterou jsem chtěla využít a pro budoucnost zužitkovat.

■ **Bylo v začátcích těžké přesvědčit prestižní značky, že by bylo fajn začít**

prodávat jejich produkty v Čechách, a posléze přesvědčit Čechy, aby si je kupovali?

Vedení jednotlivých značek bylo zapotřebí ukázat navzdory téměř nulové minulosti. Náš seriózní přístup a odhodlání, zdejším zákazníkům zase, že s koupí luxusního zboží získávají investici, ale také se jim dostane nadstandardní péče a servisu.

■ **Dnes máte pět luxusních obchodů, z toho čtyři v Pařížské. Který z nich je vaší srdeční záležitostí a proč?**

Pravděpodobně Simple Concept Store, který je jako jediný z našeho portfolia zaměřený na oblečení, doplňky, ale také design, knihy nebo kosmetiku. Z toho všeho si mohou lidé vybírat se skleničkou šampaňského v ruce. Za svůj koncept Simple Concept Store obdržel také ocenění Czech Grand Design.

■ **Jaký módní styl sama vyznáváte?**

Určitě jsem raději pro nápaditost a pestrost, nežli strnulost. Díky internetu máme

dnes přístup k informacím, o kterých se nám dřív ani nesnilo. Přehledky všech značek dnes můžete sledovat prakticky online, nemluvě o záplavě módních časopisů s aktuálními trendy a tipy, jak se oblékat.

■ **Co říkáte na oblékání českých žen? V čem dělají největší chybu? Co byste jim doporučila změnit?**

Jak roky plynou, úroveň oblékání se u českých žen zvyšuje, zejména u mladé generace, kterou musím pochválit, stále jsou ale zdejší ženy spíše konzervativní a v oblékání jim chybí odvaha. Bojí se experimentovat, vybočit z davu, moc si nepotrpí na módní výstřelky. Přitom dnešní trh nabízí tolik možností! Chápu, že je to do velké míry o mentalitě, která je poznamenána 40 lety bývalého režimu. Jsem si jistá, že to doženeme, ale asi to bude ještě chvíli trvat... Mám také pocit, jako by se ženy často s příchodem dětí zcela odaly rodině a zapomněly na sebe. Každá z nás by si na sebe měla udělat čas. Když dobře vypadáte a máte ze sebe dobrý pocit, sebevědomí roste, to je logické...

■ **Pracujete na plný plyn celý život a musíte být už i dobře zabezpečena... Nemáte tedy někdy chuť už se vším seknout?**

To víte, že mám občas takové černé dny. Podle mě ale člověk musí pracovat, musí být v záprahu, trochu i ve stresu, aby zkrátka nezlenivěl a nezakrnel mu mozek (smích). Potřebuji něco produkovat, vidět výsledky a odezvu u okolí. Zatím mi ale stačí volné víkendy, dvakrát do roka nějaká dovolená, sportovní aktivita, ale že bych už měla jen celé dny relaxovat, to bych se asi zbláznila.

■ **Povězte, jaká je Tamara v soukromí?**

Když se dobře vyspím, tak myslím, že docela příjemná ženská (smích). Říkají to tedy alespoň mé děti a přítel. Chci zkrátka říct, že nejsem nijak komplikovaná. Jsem od přírody optimistka, ráda se směju, a proto mám kolem sebe ráda lidi se smyslem pro humor. Pokud platí to, že smích prodlužuje život, tak tady budu asi do sto padesáti let!

rozhovor

OYSTER PERPETUAL DATEJUST SPECIAL EDITION

CAROLLINUM

Pařížská 14 • Praha 1 • Tel.: 224 817 060

ROLEX

Budou bydlet v pivovaru

Vrchlabí | Bývalý pivovar ve Vrchlabí se mění na byty. Už letos v zimě by se sem měli stěhovat první obyvatelé. Projekt, který slibuje 80 bytů, je zajímavý. Objekt leží 15 kilometrů od Špindlerova Mlýna a tak bytové jednotky můžou být zajímavé nejen k bydlení, ale jako investice či rekreanty a pro milovníky hor.

Nyní se investor snaží dokončit projekt, který byl dva roky u ledu. Nový investor teď slibuje, že už v prosinci letošního roku dostaví v areálu pivovaru, v jedné z nevyhledávanějších lokalit v centru Vrchlabí, byty.

Projekt spočívá v rekonstrukci dřívějšího pivovaru a dostavbě nového bytového domu. Firma nabídne lidem byty v místě, které v letech 1903 až 1973 sloužilo výrobě piva značky Rýbrcoul a později i sodovek. Kromě nového rezidenčního bydlení

tu vzniknou také veřejné prostory s obchody a službami.

„Předpokládáme, že novými majiteli bytů budou zejména mladí lidé a rodiny s dětmi. Největší zájem je dnes už o dvoupokojové byty, za něž zájemci

zaplatí kolem dvou milionů korun,“ řekl zástupce investora Dušan Čížek a dodal, že všechny byty budou mít prostorné lodžie, v nejvyšším patře potom terasy.

Ceny bytů v šestipodlažním domě se pohybují od 30 tisíc korun za metr čtvereční. Bývalý akciový pivovar ve Vrchlabí vznikl po stržení starého vrchnostenského pivovaru na dnešním náměstí T. G. Masaryka v roce 1896, kdy se město ocitlo na sedm let bez pivovaru. Roku 1902 vznikl na jih od centra nový akciový pivovar a začal vařit pivo o rok později. Tento pivovar dal také jméno celé dnešní Komenského ulici, která se dříve jmenovala Bräuhustrasse, tedy Pivovarská ulice.

Vedení města i občané Vrchlabí tuto novinku vítají. Jsou rádi, že objekt nebude chátrat, a že bude i další možnost nabídky kvalitního bydlení. (ker)

Cyklisté dostanou parkovací dům

Hradec Králové | Parkovací dům pro kola, první v České republice by mohl vzniknout ještě do konce roku v Hradci Králové. Ocelová osmiboká konstrukce úložiště kol nyní vyrůstá na Riegrově náměstí nedaleko hlavního nádraží Českých drah a zastávek městské hromadné dopravy.

Do parkovacího domu půjde uložit 116 kol, zajištěn bude čipovým systémem. Na volné místo bicykl automaticky vynese výtah. Kolo bude chráněné před nepřízní počasí a před zloději. Cyklisté si z kol nebudou muset sundávat žádné vybavení, například brašny, a budou si na něm moci nechat i přilbu. Investorem parkovacího domu je hradecký podnikatel Rudolf Bernart. Na myšlenku garáží pro kola přišel při své obchodní cestě na Tchaj-wan, kde na parkovací věž pro kola narazil. Hradeckou věž proto také budouji tchajwanští odborníci. „Město pro stavbu poskytlo jen část pozemku, zbytek parcel je soukromý,“ řekla mluvčí magistrátu Magdaléna Vlčková.

Radnice původně uvažovala o tom, že by první parkovací dům pro kola mohl vyrůst u obchodního centra v Brněnské ulici. Přednost nakonec dostalo Riegrovo náměstí. „Náměstí je frekventovaným cílem a přestupním uzlem pro mnoho lidí cestujících za prací a do škol. Již ráno je složité v této lokalitě nalézt volné místo pro kolo,“ řekla Vlčková. Nevyloučila to, že po pilotním projektu na Riegrově náměstí se dům postaví i v Brněnské. Díky nápadu by se do města mohli díky parkovacímu domu vydat i cyklisté, kteří z obavy před ztrátou kola do Hradce dosud nejezdili. Poplatek za uložení kola by měl být kolem pětikoruny. (ker)

Ilustrační foto

východní Čechy

www.aristonpr.cz

DAR NADĚJE

Ráda bych jí pomohla vybrat svatební šaty

Ve třiceti letech začal můj nový život téměř ročním nuceným bojem s onkologickou nemocí krve, nekonečnými vyšetřeními, mnohahodinovými infúzemi, nemocničními chodbami a čekárnami. Byl to boj o holý život. Pak přišlo VÍTĚZSTVÍ, a to hned nadvakrát. Uzdravila jsem se a za dva roky se mi narodila má dcera VICTORIA, která se stala smyslem a hybnou silou mého veškerého dalšího bytí. Než oslavila třetí narozeniny, nemoc se mi vrátila a nezbylo nic jiného, než se vydat do dalšího boje tentokrát nejen za sebe, ale i za Victorku. Bytostně jsem pocítila, že jediná životní role, ve které jsem nenahraditelná, je role matky. Nemoc jsem opět porazila, ale je téměř jisté, že se mi opět vrátí. Moje šance na úplné VÍTĚZSTVÍ je transplantace kostní dřeně. To je moje NADĚJE na trvalé uzdravení.

Monika 38 let

Právě Vy můžete být jediným člověkem na světě, kdo může pomoci.

Stačí jedna zkumavka krve.

Existuje snad větší DAR člověka člověku, než je NADĚJE na život?

ROZHODLI JSTE SE POMOCI?

■ ZAPOJENÍ SE DO REGISTRU DÁRCŮ

Jste-li odhodlán(a) vstoupit do registru a přes určité osobní nepohodlí podstoupit v případě potřeby odběr kostní dřeně či krvetvorných buněk v zájmu záchrany života druhého člověka, využijte **přihlašovací formuláře** a další kontaktní údaje na:

www.kostnidren.cz či www.darujzivot.cz

nebo si domluve osobně, telefonicky či písemně schůzku v některém z dárcovských či náběrových center. Tam Vám bude pro účely vyšetření transplantačních znaků odebrán malý vzorek krve (2 ml), kterému bude přidělen anonymní kód a následně bude odeslán do centrální laboratoře k analýze.

Vstupem do registru dárců dřeně může pomoci každý – Vy, Vaše rodina, kamarádi i kolegové z práce.

■ FINANČNÍ DAR PRO REGISTRY DÁRCŮ

Číslo účtu: 107-2460280217/0100
Získané prostředky budou věnovány národním registrům dárců kostní dřeně.

Projekt DAR NADĚJE byl iniciován občanským sdružením Lymfom Help.

Více informací na www.lymfomhelp.cz.

Děkujeme za Vaši podporu.

My vám zaručíme, že o vás svět uslyší!

inzerce

ARISTON PR

Vážení a milí čtenáři a příznivci Metropolu,

to se zase dějí věci! Rozhádána politická scéna ve vládní koalici i v Parlamentu, v policejních celách další vysocí úředníci, kteří měli chránit a dbát na zájmy občanů, na stole zákon o dalším zvýšení daní, snížení paušálu živnostníkům, církevní restituce... Tak se ptám: Kam až to půjde? Počítám se mezi normální lidi, kte-

ří k životu nepotřebuji materiálně až tak mnoho. Ze židle mě ale večera (poznámka - psáno 6. 9.) v televizním pořadu Události, komentáře doslova zvedla nabubřelá věta Marka Šnajdra z ODS: „Zmrazíme důchody a tečka“! Takovou neuctu a pohrdání si senioři podle mého názoru přece nezaslouží! Jak je možné odespat celou jednu generaci, která dnešním politikům v uplynulých dvaadvaceti letech umožnila vystudovat a mít se v podstatě

velmi dobře, ekonomickou ani morální krizi dnešní společnosti nezažila, ale má za ni pykat? Možná namítnete, když všichni, tak všichni, je to kolektivní vina a záležitost. Všichni jsme u toho byli a všichni jsme si rovni. Tak to ale není, jak je vidět, jsou mezi námi „rovnější“. Ty jsme si v minulých volbách zvolili a vidíme, kam to vedou. Chtělo by se říct, snad i zařvat: To stačí! Jedinou možností, kterou my, voli-

či, můžeme pro změnu současných poměrů udělat, je pečlivě vybírat, komu dáme svůj hlas. Letos v říjnu si dám opravdu záležet („Vykřičník“) a prosím o to i vás.

Příjemné a úspěšné dny babího léta a šťastnou ruku při volbách vám za celý tým tvůrců tohoto vydání přeje

Ladislava Richterová
šéfredaktorka
richterova@tydeniky.cz

Hrad Kost: Tajemné místo – cesta do pekel? Brána do jiných světů?

típ na výlet

Tajemný jako hrad v Karpatech, říká se. V Čechách by se spíš mělo říkat – tajemný, jako hrad Kost. Tato kulturní památka v Královéhradeckém kraji, je totiž jedním z nejtajemnějších míst v Česku. Říká se o ní, že právě zde je vstup do pekel, anebo brána do jiných světů. Hovoří o tom lidé, návštěvníci, kteří tu údajně ztratili hodinu až dvě a přitom nevědí jak.

Ale abychom Vás jen neděšili, místo je to nádherné. Kost je jedním z mála zbývajících středověkých hradů v České Republice a je považován za druhý nejvýznamnější. Oblíbená legenda praví, že hrad dostal jméno Kost, protože nebyl dobit více než jednou, jelikož byl stejně tvrdý jako kost. Původ hradu se datuje do 13. století a stavba byla pravděpodobně započata Benešem z Vartenberka, který nechal postavit dlouhý sál a věž jako obrannou pevnost. V roce 1456 se Jan Zajíc z Hazmburka stal majitelem hradů Kostí, Trosek a Skalního Hradu a zúčastnil se povstání proti králi Jiřímu z Poděbrad. Roku 1490 jeho syn prodal Kost a Trosky nejvyššímu kancléři Království českého Šelmerkovi. Kost byla zaplavena dluhy a roku 1542 hrad koupil Jan Biberštejn. Jan Biberštejn nechal přistavět renesanční křídlo s velkou kuchyní podél cesty, která vedla k hradu. Jan Biberštejn byl bezdětný. Kost

zdědila jeho neteř se svým manželem Kryštofem Popelem z Lobkovic, který s ní často pobýval právě na hradě Kost. Kryštof Popel z Lobkovic nechal přistavět pivovar, Lobkovicův palác a další hospodářské budovy, jež byly opevněny a připojeny k hradu. Jak šel čas, hrad měnil majitele. Například Anna Maria dal Borgo Netolická, vnučka Flamína dal Borgo a výhradní vlastník hradu Kost, cestovala mezi Itálií a Československem až do doby, kdy byl hrad v roce 1948 zabrán komunistickým státem. V tomto období nebyl hrad obýván. V období vlády komunistického režimu byl hrad přeměněn v muzeum gotického a renesančního umění. Snad i proto se zachoval v poměrně dobrém stavu. Během té doby žila Anna Maria dal Borgo Netolická v Itálii a provdala se za Norberta Kinského, dalšího člena známého českého aristokratického rodu žijícího v exilu. Společně vy-

chovali dva syny Giovannioho a Pia. Po Sametové revoluci v roce 1992 byl hrad Kost a přilehlé pozemky navrácen Giovannimu Kinskému dal Borgo, jehož zájem o střelné zbraně

a pistole pobídl k vytvoření výstavy v prostorách muzea v prvním patře. Rozhodně neváhejte a při některé příležitosti, až budete mít chvíličku, se sem určitě vypravte. A pokud bu-

dete mít štěstí, třeba v okolí potkáte i slavného herce Josefa Dvořáka, který má nedaleko hradu svou romantickou chalupu.

Text: René Kekely, foto: archiv

Přírodu potřebujeme, některá rozhodnutí nejdou vzít zpět

volby 2012

V Královéhradeckém kraji je poslední dobou velmi diskutovaným tématem, zda povolit těžbu břidlicového plynu. Existují protichůdné názory, senátor a zastupitel kraje Vladimír Dryml představuje od samého začátku radikálního odpůrce.

V minulých týdnech vydalo Ministerstvo životního prostředí zprávu, že Náchodsko a Broumovsko již nejsou předmětem řízení v průzkumu na těžbu plynu. Nicméně 4 obce z této oblasti stále nevyloučili. „Vůbec nechápu, proč se MŽP žádostí o prošetření zabývá, a pro celou Českou republiku nevydá definitivní zákaz těžby. Břidlicový plyn je veliký pojem z USA, absolutně nezpochybňuji jeho přednosti, ovšem stačí jediný pohled na mapu, aby i laik pochopil, že naše geologické podmínky vypadají dost odlišně. Do našeho kraje jezdí lidé z celé republiky za přírodou, protože už tak v naší zemi začíná podobných území ubývat. Jedině blázen by dovolil, aby na takto malé ploše někdo začal s těžbou. Těžbařská společnost samozřejmě vydá prohlášení, že v pří-

padně břidlicového plynu není důvod k obavám, ztráty území nebudou veliké, a přinesou bohatství. Ovšem co jiného od takové společnosti čekáte? Jde jí o zisk, vsadím se, že nikdo z jejích majitelů zde nevládní domek nebo chatu“, varuje Dryml. „Zaprvé ze zkušenosti moc dobře vím, že by stačil jediný ústupek, aby se už potom nikdo neptal, a nenápadně se těžilo čím dál více, a než byste si o tom stihli přečíst v novinách, už by stáli těžaři u vás za plotem a žádali vás o prodej pozemku“, nastiňuje senátor, jak by situace mohla vypadat, a pokračuje „Hlavní věc, na kterou by ministerstvo mělo myslet, je relativní mladost projektu. Těžba břidlicového plynu je záležitostí poslední dekády. V takto krátkém období skutečně nelze vědět s určitostí, jaké jsou vedlejší následky.

Kdyby projekt fungoval 50 let, potom by stálo za zvážení o rozhodnutí alespoň přemýšlet. Na rozdíl od Ameriky ovšem nemáme žádné rezervy, kdyby se objevily nedostatky. Naše příroda bude zničená, a to nemluví o tom, že nejbližší domy by nebyly daleko stovky kilometrů, ale doslova přes kopec“.

O břidlicovém plynu

Prezident USA Obama občas podporoval těžbu břidlicového plynu, z části pod vlivem předpokladu, že

bude snižovat emise skleníkových plynů, ve srovnání s ostatními fosilními palivy, avšak odborníci zdůrazňovali nutnou opatrnost v tomto směru. V květnu 2010 zaslal výbor prezidentů Vědeckých společností dopis prezidentovi Obamovi zdůrazňující nutnou obezřetnost před uplatňováním národní strategie rozvoje těžby břidlicového plynu bez spolehlivějších vědeckých podkladů pro prosazování této strategie. Tato odborná organizace reprezentující více než 1.4 milionu vědeckých odborníků poznamenala, že břidlicový plyn může ve skutečnosti spíše zhoršit globální oteplování, než by ho omezoval. V pozdní části roku 2010, Environmental Protection Agency (Agentura pro ochranu životního prostředí USA) zveřejnila novou zprávu o faktorech emise skleníkových plynů těžaři nafty a plynu od r. 1996. V této nové zprávě agentura EPA sděluje, že těžba břidlicového plynu uvolňuje větší

množství metanu, významné komponenty skleníkových plynů, než těžba konvenčního plynu, avšak stále méně než vzniká při užívání uhlí. Metan zůstává v atmosféře jen desetinu času ve srovnání s kyslíčným uhličitým. Současné informace naznačují, že metan má 105krát větší potenciál pro globální oteplování (GWP) než CO2 během 20leté periody a 33krát větší z pohledu 100leté periody (ve srovnání ekvivalent množství). Avšak, panel odborníků OSN na změnu klimatu (Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), vrcholně odborná autorita v této tematice, připisuje GWP metanu jen faktor 25 za stoletou periody a 72 za 20letou periody. V r. 2011 byly publikovány rozporné odborné články na hodnocení vlivu těžby břidlicových plynů ve srovnání s užíváním konvenčního plynu a uhlí. Rozpory se týkají zejména úniku metanu při těžbě a produkce CO2 při spalování tradičních surovin.